II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/930

av den 1 mars 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder som specificerar typen, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång som avses i artikel 181.1 b och artikel 182.1 b i den förordningen

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artikel 181.3 tredje stycket och artikel 182.4 tredje stycket, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 181.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 måste instituten, vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser, använda egna LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång, om de är mer konservativa än det långfristiga genomsnittet. Enligt artikel 182.1 b i den förordningen måste instituten på samma sätt använda egna estimat av konverteringsfaktorer som är rimliga för en ekonomisk nedgång, om de är mer konservativa än det långfristiga genomsnittet.

(2) Med tanke på olika portföljers särdrag bör instituten vara skyldiga att identifiera ekonomiska nedgångar separat för varje typ av exponering, enligt definitionen i artikel 142.1.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

(3) Typen av en ekonomisk nedgång för en viss exponeringstyp bör specificeras med hänvisning till den uppsättning ekonomiska indikatorer som anses vara antingen förklarande variabler för eller indikatorer på den specifika konjunkturcykeln för den exponeringstypen. Uppsättningen ekonomiska indikatorer bör innefatta såväl makroekonomiska som kreditrelaterade indikatorer. Skälet till detta är att säkerställa att instituten generellt sett kommer att identifiera samma ekonomiska nedgång för liknande exponeringstyper.

(4) Även om nivån av faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer kan vara betydligt högre än det långfristiga genomsnittet till följd av en ekonomisk nedgång, bör de kännetecknande förhållandena för en ekonomisk nedgång inte anses motsvara de förhållanden som används för stresstestning. De förhållanden som används för stresstestning kan vara allvarligare och eventuellt innebära mer extrema scenarier som inte nödvändigtvis baseras på historiska observationer. Förordning (EU) nr 575/2013 med kompletterande delegerade akter innehåller lämpliga föreskrifter för utförandet av stresstester i fall där så krävs, och inget sådant krav om stresstestning finns med i bestämmelserna om egna LGD-estimat och egna estimat av konverteringsfaktorer. Specificeringen av en ekonomisk nedgång för egna LGD-estimat och egna estimat av konverteringsfaktorer bör i stället baseras på historiskt observerade ekonomiska förhållanden.

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

(5) Allvarligheten av en ekonomisk nedgång bör specificeras med hänvisning till de allra sämsta värden under en tolvmånadersperiod som har noterats inom ett historiskt tidsspann för den uppsättning ekonomiska indikatorer som är kännetecknande för arten av en nedgång beträffande just den berörda exponeringstypen. Det allra sämsta tolvmånadersvärdet bör användas för varje ekonomisk indikator i uppsättningen, eftersom det ger en avvägning mellan stabilitet och identifiering av de allra allvarligaste förhållanden som har observerats inom ett lämpligt tidsspann. Denna metod valdes på grund av enkelheten i tolvmånadersperspektivet och även eftersom ett längre genomsnitt eventuellt skulle kunna innebära en försvagning av de ogynnsamma förhållanden som har observerats för en ekonomisk indikator. Mer frekventa värden, till exempel kvartalsvisa värden, skulle kunna påverkas av säsongsbetingade faktorer. Mindre frekventa värden, till exempel värden som motsvarar ett genomsnitt under 36 månader, skulle däremot kunna dölja allvarliga förhållanden.

(6) De tolv månader som indikatorerna avser är inte nödvändigtvis desamma i samtliga fall även för ekonomiska indikatorer som rapporteras årligen. Vissa indikatorer avser kalenderår, andra räkenskapsår, beskattningsår och så vidare. För att identifiera ekonomiska nedgångar bör det därför vara möjligt att använda sig av tolvmånadersperioder som inleds när som helst under året för såväl ekonomiska indikatorer som rapporteras årligen och indikatorer som rapporteras oftare än så.

(7) Eftersom en exponeringstyp kan innefatta exponeringar som rör olika företag, sektorer eller geografiska områden kan en ekonomisk nedgång för en exponeringstyp innefatta antingen en eller flera olika ”nedgångsperioder”. En nedgångsperiod bör betraktas som en specificerad tidsperiod under vilken en relevant ekonomisk indikator uppvisar sitt allra sämsta tolvmånadersvärde. Om topp- eller bottennoteringarna för det sämsta tolvmånadersvärdet som observerats för två eller flera ekonomiska indikatorer infaller samtidigt eller kort efter varandra bör alla dessa ekonomiska indikatorer räknas till samma nedgångsperiod. Skälet till att göra det möjligt för en ekonomisk nedgång att omfatta mer än en åtskild nedgångsperiod är att säkerställa att alla relevanta ekonomiska indikatorer beaktas vid specificeringen av icke-överlappande nedgångsperioder som ska analyseras inom ramen för ett LGD-estimat och ett estimat av konverteringsfaktorer vid konjunkturnedgångar.

(8) För att undvika onödigt komplicerade system bör det upprättas en förteckning över ekonomiska indikatorer som alltid ska beaktas. Med tanke på vissa portföljers särdrag bör dock instituten även vara skyldiga att beakta andra ekonomiska indikatorer som är förklarande variabler för eller indikatorer på den specifika konjunkturcykeln för just den exponeringstypen.

(9) Med tanke på portföljernas stora geografiska och sektoriella mångfald är det praktiskt ogenomförbart att ange exakt vilka datakällor som måste användas för varje förtecknad indikator i varje jurisdiktion i världen och inom varje sektor. Instituten måste dessutom redan, enligt förordning (EU) nr 575/2013, använda tillförlitliga uppgifter och ha inrättat robusta system för att validera estimeringen av alla riskparametrar. Följaktligen måste instituten i vilket fall visa noggrannheten och tillförlitligheten när det gäller de datakällor som de använder för att erhålla indikatorvärden. Därför måste inte särskilda bestämmelser fastställas i förordningen om exakt vilka datakällor som ska användas.

(10) Instituten bör använda lämpliga tillförlitliga datakällor, men de bör inte vara skyldiga att erhålla data för tillgängliga ekonomiska indikatorer om kostnaderna för detta är oproportionerliga, med tanke på indikatorns typ och väsentligheten hos den berörda exponeringstypen i förhållande till de andra exponeringstyperna i portföljen.

(11) De ekonomiska indikatorerna ska beaktas nivåvis eller sett till nivåförändringar beroende på vad som är lämpligt, med hänsyn tagen till hur den ekonomiska indikatorn vanligen rapporteras och i vilken mån den kan uppvisa cyklikalitet.

(12) En ekonomisk indikator bör tas med i uppsättningen relevanta ekonomiska indikatorer en gång för varje jurisdiktion, eller mindre geografiska område där så är lämpligt, som står för en väsentlig andel av den berörda exponeringstypen. Skälet till detta är att säkerställa att uppsättningen indikatorer rättvist speglar den geografiska blandningen av exponeringar i den exponeringstypen. En liknande regel bör gälla för varje industrisektor som står för en väsentlig andel av exponeringstypen. Instituten bör endast tillåtas gruppera olika jurisdiktioner eller sektorer för att identifiera en ekonomisk nedgång om dessa jurisdiktioner eller industrisektorer uppvisar ett starkt samband i fråga om ekonomiska indikatorers faktiska värden.

(13) Det historiska tidsspann inom vilket värdena för en viss ekonomisk indikator ska undersökas bör specificeras. Ett standardtidsspann på 20 år bör fastställas för varje ekonomisk indikator. Syftet är att säkerställa att den historiska observationsperioden omfattar minst två konjunkturcykler. Om tillräckligt dåliga värden inte finns under dessa 20

år bör dock instituten vara skyldiga att gå längre tillbaka i datahistoriken. Värdena bör betraktas som ”inte tillräckligt dåliga” om den ekonomiska indikatorns variabilitet under den tjugoåriga observationsperioden inte är representativ för indikatorns troliga variabilitet i framtiden.

(14) Av enkelhets- och jämförbarhetsskäl bör en nedgångsperiod ha en varaktighet på minst tolv månader. Den tidsperioden bör betraktas som ett minimum för att säkerställa bättre noggrannhet i resultaten. Instituten bör vara skyldiga att tillämpa en längre varaktighet om det eller de allra sämsta värdena för den eller de ekonomiska indikatorerna i samband med en nedgångsperiod tyder på en längre nedgång. En nedgångsperiods varaktighet bör spegla särskilda ogynnsamma förhållanden i det cykliska beteendet för den berörda exponeringstypen, snarare än strukturella förändringar i ekonomin som leder till långsiktiga effekter på de ekonomiska indikatorernas värde.

(15) Kraven i förordning (EU) nr 575/2013 avseende estimering av LGD-värden och konverteringsfaktorer innebär att instituten måste dokumentera riskklassificeringssystemens utformning och operativa detaljer, inbegripet utformningen av sina processer för att identifiera ekonomiska nedgångar, och ha bevis på att estimeringskraven i förordningen följs. Enligt förordning (EU) nr 575/2013 måste instituten dessutom se över sina LGD-estimat och estimat av konverteringsfaktorer och all indata som krävs för att göra sådana estimat när ny information framkommer och, i varje fall, minst varje år.

(16) Bestämmelserna i denna förordning är nära kopplade till varandra eftersom de rör typen, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång som påverkar två olika riskparametrar som båda används vid tillämpning av internmetoden för riskklassificering, nämligen egna LGD-estimat och egna estimat av konverteringsfaktorer. Det är önskvärt att de tekniska tillsynsstandarder som krävs i artikel 181.3 och de tekniska tillsynsstandarder som krävs i artikel 182.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ingår i en och samma förordning, för att säkerställa att de bestämmelser som krävs för att identifiera ekonomiska nedgångar för LGD-ändamål och de bestämmelser som krävs för att identifiera ekonomiska nedgångar med avseende på konverteringsfaktorer är samstämmiga och att de träder i kraft samtidigt, och för att säkerställa smidig tillgång till dessa bestämmelser.

(17) Med tanke på det samspel som finns med andra unionsakter av relevans för egna LGD-estimat och egna estimat av konverteringsfaktorer bör tillämpningsdatumet för denna förordning skjutas fram till den 1 januari 2021. Instituten måste framför allt respektera den ändrade väsentlighetströskel som behöriga myndigheter fastställt i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 ([2]).

(18) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som EBA har lagt fram för kommissionen.

(19) EBA har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning bygger på, gjort en analys av möjliga kostnader och fördelar i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([3]) och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i den förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Specificering av typen, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång

1. Vid tillämpning av artikel 181.1 b eller 182.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska en ekonomisk nedgång identifieras för varje typ av exponering, enligt definitionen i artikel 142.1.2 i den förordningen.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 av den 19 oktober 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för väsentlighetströskeln för förfallna kreditförpliktelser (EUT L 32, 6.2.2018, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Följande specificeringsregler ska gälla vid identifiering av en ekonomisk nedgång för en viss exponeringstyp:

a) Typen av en ekonomisk nedgång ska kännetecknas av en uppsättning ekonomiska indikatorer som klassificeras som relevanta för exponeringar inom den exponeringstypen i enlighet med reglerna i artikel 2 (”uppsättning relevanta indikatorer”).

b) När det gäller allvarlighetsgrad ska en ekonomisk nedgång indikeras genom det allra sämsta värdet som observerats för en tolvmånadersperiod (”det allra sämsta tolvmånadersvärdet”), för varje ekonomisk indikator i uppsättningen relevanta indikatorer, inom ett historiskt tidsspann som fastställts för den ekonomiska indikatorn i enlighet med artikel 3 (”det tillämpliga tidsspannet”).

c) En ekonomisk nedgång ska bestå av en eller flera åtskilda nedgångsperioder som omfattar topp- och bottennoteringarna avseende de allra sämsta tolvmånadersvärdena för de ekonomiska indikatorerna i uppsättningen relevanta indikatorer, och alla sådana perioder ska ha en sådan varaktighet som fastställts i enlighet med artikel 4 (”en nedgångsperiods varaktighet”).

3. Vid tillämpning av punkt 2 b får den tolvmånadersperiod som värdena för en ekonomisk indikator avser inledas när som helst inom det tillämpliga tidsspannet.

4. Vid tillämpning av punkt 2 c gäller följande:

a) En nedgångsperiod ska vara en period under vilken en ekonomisk indikator når sitt allra sämsta tolvmånadersvärde.

b) I fall där olika och avsevärt samverkande ekonomiska indikatorer når sina topp- eller bottennoteringar för de allra sämsta tolvmånadersvärdena samtidigt eller kort efter varandra ska de nedgångsperioder under vilka dessa indikatorer når sitt allra sämsta tolvmånadersvärde behandlas som en enskild nedgångsperiod som omfattar de allra sämsta tolvmånadersvärdena för alla dessa indikatorer.

Artikel 2

Uppsättning relevanta indikatorer

1. Följande ekonomiska indikatorer ska klassificeras som relevanta för exponeringar inom en viss typ av exponering:

a) För alla typer av exponering:

   i) Bruttonationalprodukt (BNP).

   ii) Arbetslöshetsnivå.

   iii) Externt tillhandahållna aggregerade fallissemangsandelar, om tillgängliga.

   iv) Externt tillhandahållna aggregerade kreditförluster, om tillgängliga.

b) Utöver de ekonomiska indikatorer som förtecknas i led a:

   i) För exponeringar mot företag eller små och medelstora företag (hushållsexponeringar): sektors- eller branschspecifika index.

   ii) För exponeringar i bostadsfastigheter mot företag eller hushåll: bostadspriser eller bostadsprisindex.

   iii) För exponeringar i fast egendom mot företag eller små och medelstora företag (hushållsexponeringar): priser för kommersiella fastigheter eller prisindex för kommersiella fastigheter och hyrespriser för kommersiella fastigheter eller hyresprisindex för kommersiella fastigheter.

   iv) För andra hushållsexponeringar än de som omfattas av led i, ii eller iii: total hushållsskuld och nettoinkomst, i varje fall där detta är tillgängligt.

   v) För exponeringar avseende specialutlåning:

      — I fråga om fastigheter: fastighetspriser eller fastighetsprisindex, hyrespriser för fastigheter eller hyresprisindex för fastigheter för bostadsfastigheter, kommersiella fastigheter eller industrifastigheter, beroende på vad som är relevant.

      — I fråga om projektfinansiering: priser för de underliggande produkter som har tillhandahållits.

— I fråga om objektsfinansiering: index för den eller de relevanta typerna av säkerhet.

— I fråga om råvarufinansiering: priser eller prisindex för den relevanta typen av råvara.

vi) För exponeringar mot institut: index för finansiella krediter:

c) Utöver de ekonomiska indikatorer som förtecknas i leden a och b, alla andra ekonomiska indikatorer som är förklarande variabler för eller indikatorer på den specifika konjunkturcykeln för exponeringar av den berörda exponeringstypen.

2. De ekonomiska indikatorer som identifieras för exponeringar inom en viss exponeringstyp i enlighet med punkt 1 ska spegla den geografiska fördelningen och, i tillämpliga fall, den sektoriella fördelningen av exponeringarna inom den exponeringstypen.

För detta ändamål ska en ekonomisk indikator tas med i uppsättningen relevanta indikatorer enligt följande:

a) En gång för varje jurisdiktion eller, där så är lämpligt, en gång för varje geografiskt område i en jurisdiktion, som täcks av en väsentlig andel av den exponeringstypen.

b) En gång för varje sektor, där så är tillämpligt, som täcks av en väsentlig andel av den exponeringstypen.

I fall där ekonomiska indikatorer som ska tas med i enlighet med andra stycket uppvisar ett starkt samband mellan de olika jurisdiktionerna eller, där så är lämpligt, olika geografiska områden inom en jurisdiktion eller, i tillämpliga fall, olika sektorer kan i stället en gemensam ekonomisk indikator väljas för att spegla dessa jurisdiktioner, geografiska områden eller sektorer totalt sett.

Artikel 3

Fastställande av tillämpligt tidsspann

Vid tillämpning av artikel 1.2 b ska det tillämpliga historiska tidsspannet för en ekonomisk indikator vara den tjugoårsperiod som löper ut när institutet identifierar den ekonomiska nedgången i enlighet med denna förordning. Om variabiliteten för en ekonomisk indikator under denna tjugoårsperiod inte är representativ för indikatorns troliga variabilitet i framtiden ska dock det tillämpliga historiska tidsspannet för den indikatorn vara så pass mycket längre att det kan ge värden som är representativa för den troliga variabiliteten.

Artikel 4

En nedgångsperiods varaktighet

Vid tillämpning av artikel 1.2 c ska en nedgångsperiods varaktighet fastställas enligt följande:

a) I ett sådant fall som omfattas av artikel 1.4 b ska den enskilda nedgångsperioden vara en period som är tillräckligt lång för att täcka alla topp- eller bottennoteringar för de allra sämsta tolvmånadersvärden som har observerats för de olika ekonomiska indikatorer som har kopplingar till den enskilda nedgångsperioden.

b) Nedgångsperioden ska vara tillräckligt lång för att spegla den ihållande allvarlighetsgrad som observerats för den eller de ekonomiska indikatorerna i fråga i samtliga fall, oavsett om de omfattas av artikel 1.4 b eller inte, där de olika tolvmånadersvärden som har observerats för den eller de ekonomiska indikatorerna i fråga inom det tillämpliga tidsspannet inte avsevärt avviker från det allra sämsta tolvmånadersvärdet under en specifik, oavbruten tidsperiod inom det tillämpliga tidsspannet.

c) Nedgångsperioden ska vara tillräckligt lång för att spegla hela den ihållande period som de närliggande topp- eller bottennoteringarna observerats för i samtliga fall, oavsett om de omfattas av artikel 1.4 b eller inte, där den eller de ekonomiska indikatorerna uppvisar topp- eller bottennoteringar i nära anslutning till topp- eller bottennoteringarna för de allra sämsta tolvmånadersvärden som observerats för den eller de ekonomiska indikatorerna i fråga inom det tillämpliga tidsspannet, där dessa närliggande topp- och bottennoteringar inte avsevärt avviker från det allra sämsta tolvmånadersvärde som observerats för indikatorn eller indikatorerna inom tidsspannet och där de närliggande topp- och bottennoteringarna är kopplade till samma allmänna ekonomiska villkor.

d) I ett sådant fall som omfattas av artikel 1.4 a, där vare sig punkt b eller punkt c i denna artikel är tillämplig, ska nedgångsperioden vara den tolvmånadersperiod som det allra sämsta tolvmånadersvärdet avser.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Denna förordning ska till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.

Utfärdad i Bryssel den 1 mars 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande